

šum dežja

pesmi

Gregor Podržaj

(spisano v letih 1990 – 2010)

Izdano v samozaložbi preko Smashwords.
Ljubljana, 2016

Copyright 2016 Gregor Podržaj

ISBN: 978 131 07070 5 6 (Smashwords)
ISBN: 978 961 93989 3 7 (Podržaj)

Naslovnica je delo avtorja. / Cover by the author.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-1(0.034.2)

PODRŽAJ, Gregor, 1972-
Šum dežja [Elektronski vir] : pesmi : (spisano v letih 1990-2010) / Gregor Podržaj. - El. knjiga. - Ljubljana :
[samozal.] G. Podržaj, 2016

Način dostopa (URL): <https://www.smashwords.com/books/view/606894>

ISBN 978-961-93989-3-7 (ePub)

283826944

Izdano v samozaložbi preko Smashwords. Opombe o avtorstvu:

Hvala za dolpoteg te svobodne izdaje elektronske knjige. Čeprav je svobodna, je vseeno avtorsko delo in naj bi kot tako, ne bilo reproducirano, kopirano in distribuirano, tako za pridobitne kot tudi nepridobitne namene. V kolikor vam je bilo prebiranje v zadovoljstvo, lahko priporočite prijateljem, da si dol potegnejo lastno kopijo iz Smashwords.com, kjer lahko poiščejo tudi ostala dela tega avtorja. Mir in dobro.

Published by Gregor Podržaj at Smashwords. License Notes:

Thank you for downloading this free ebook. Although this is a free book, it remains the copyrighted property of the author, and may not be reproduced, copied and distributed for commercial or non-commercial purposes.

If you enjoyed this book, you may encourage your friends to download their own copy at Smashwords.com, where they can also discover other works by this author. Thank you for your support.

OBRAZ

obraz, nad katerega se
žalosten oblaček spušča
ura, ki se s senco igra
deček z rdečo žogo,
ki nima srca

POD TRAVO BI JIH LAHKO SKRIL

vedno so blizu gugalnice

iz gozdička

na njih letim

pa živa meja na desni

in pozor luči!

da se kdo ne zaleti

v vrsto a smo vsi?

PRAH

delčki prahu so ujeli sonce

glasovi okoli mene

so vedno bolj človeški

ŠUM DEŽJA

šum dežja.

šum morja.

mravljincev v rokah šum,

igel, ki prebadajo telo,

šum rdečih vitezov,

glej, parajo nebo!

šum raztresenega stekla,

pohojenega s kostmi.

šum vetra, ki se v travi umiva,

starke, ki domov hiti.

DIM

kaj je dim?

kaj je vonj?

kaj ogenj tvoj?

NOČ

noč ujeta med stene vetra,
ki veje iz tvojih las.
po čaju šepnem,
ti in jaz.

OH

oh, da bi bil kakor pero,
skočil bi v veter!

tisti par cvetov,
ki ga nosiš na prsih.

KO

ko se umit in zlikan
začnem počasi ugrezati
v muckasto mehko sanj

ob dihu tvoj dih poleg
se umirja
prstki pa predejo te
v preprogo sanj

VSE

okroglo, popolno

lepo, modro-zeleno

mirno in večno

celo, valovito in ravno

POLNO

polna čaša, prozorno rdeča tekočina

polna sonc odsevov

slana kaplja, blede prozorna tekočina

polna učk odsevov

vanjo kapne

in bratje sonca zaplešejo

na nemirni površini

ČAKAM

morski konji korakajo

levo in desno

leno dvigajo noge in repe

kadar serjejo

ko se ozrem si ti

levo in desno

leno obračam oči in dneve

kadar čakam

TISOČ

tisoč nedolžnih pogledov

tisoč srečanj z očmi

dnevi v mlinu življenja

neznanec ki mimo hiti

ZAMAKNJEN

zamaknjen pogled sredi vonjav

promet kot smreke mesta vrši

bolečina v stisnjeni pesti

spomin ki v grlu ščemi

VEČER

kaplja, ..., tri; večerno nebo

lastovka v nizkem letu

še malo prej mirna gladina

mavrične kroge dobi

RUŠI

površina, prazna in pusta
skoraj preslišano zvonjenje v daljavi
hipna a sladka pozaba
stotero se vrača in ruši

VROČINA

vročina, ki ti požirek
za požirkom izpija dušo
pesek, kot luske ti
obleče telo
rumeno in modro
roteče
črno se barva nebo

SLEDI

sledil bi ti do konca

sveta

ti pa si me zavrgla

kot odvečno prtljago

trd ko kufr

sem obležal

sledi

ob robu prazne ceste

POMLAD

vsako jutro se poberem

v mislih se klofnem

bebavo se zarežim

ko se zagledam

vem da ni tako

a se počutim drugače

stokrat si povem

a me ne slišim

s plesom se čistim

a ostajam umazan

umazala si me!

oglušela in okradla

zimskega miru

pomlad

KDAJ

stresa me in meče

levo in desno

otopel od udarcev

smejem se in čudim

bo kdaj konec?

kot na bad trip-u

ko je vse kar je

le čakanje na naslednjih pet minut

da lahko zopet diham

ne spim in ne jem

pojma nimam kam grem

tri ulice naprej

a še vedno na drugem koncu sveta

čakam, še vedno čakam

da nekaj mine?

da se nekaj zgodi?

sam ne minem, ne zgodim

včeraj ki ga nosim s seboj

in siv obledel barva jutri

ZANOS

pride jutro polno zanosa

klofuta ki ne zaboli

plešem

tečeš čez polje

nasmejana in bosa

modrost ki odmakne

obrobo spomina

razbeljena krona žareča

riše v čelo mi

zlate sledi

OBRIS

obrisi sledi
na suhem rečnem dnu

si bil to ti?

si bil ti tu?

otresam se je

ne da mi miru

želim si te

misel o snu

ŠOPEK

prineseš mi šopek
suho cvetje spomina
popraviš lase si
rečeš svet je milina
lažeš!

LJUBEZEN

prelep dan

decembra

maja

božam te

v mojih mislih

si

MIR

morje miru

se zлива vame

ko skrivoma se

v misli mi

prikrade tvoj obraz

NEŽNO

milo zeleno tiho nežno

žvrgolenje topel piš

pripravlja se na dež

oddaljen smeh nekje v daljavi

izgubljen pogled

SE SPOMINJAŠ?

oblaki so se leno valili iz planin na zahodu
v vodi so nemirno odskakovali odsevi ptic
v vetru se je nežno mešal vonj cipres
in posušenih lanskih trav
medtem ko si me ti
božala s pogledi
se spominjaš?

VETER

bele lise na horizontu

veter ujet v modrino

belo in modro

ODPLAVAM

odveže me, kot barko
da hočeš-nočeš odplavam

VEČER

večerni žarki

za mizami šopki razigranih ljudi

na mirnem nebu

jeklena ptica

JOK

izpod lopute, nekje globoko

v kleti - otroški jok

rožljanje verig

rezki odmev okovanih škornjev

NEDELJA

prazna mesta

žgoča nedelja

asfalt v tišini

prašna pot

večer gol in bos

jate vran

preko polj

TRUPLA

pod črnimi pokrivali

široki nasmehi

izpod polikanih oblek

gnila trupla

v pospešenem propadanju

BOŽIČ

strehe so zakrpane

kašče so polne

otroci debelolični in nasmejani

žene so srečne

možje v debati ob čaju

Božič.

SKORAJ KOT

tako kot lani

so na radiju zopet pravlјice

midva pa sva

tako daleč narazen

ZBLEDELI, POTEŠENI

zbledeli, izgubljeni

tavajoč

skozi redke pomladne kaplje

umirjeni, potešeni

dvigajoč orošene kozarce

jedkega piva

MESTO

megla se je zlila
med jutranje luči mesta
v dolini
za vsako lučjo je ...
kot povsod drugje ...
jutro, luči, ljudje

ZELENO

zeleno, kot spomladi

borovje nad obalo

v zgodnjem večeru

veje

KAMENJE

golo kamenje

niti škorpijona

le kot lev sito sonce

leži preko njih

NA MORJU

pesem skržatov

tisoči koscev neba

na nemirni gladini

KAP

kap kap. kaplje. opoj.

v krvi. v glavi. v vodi.

odtis. sem bil tu?

ČRTE

proge. črte gredo v dalj.

roke. pragovi. noge.

TVOJ SMEH

v tleh, v zraku

povsod tvoj smeh

za vrati, na ekranu

v barvah tvoj krohot

ZUM

zum zum zum, zum zum

zazum - odmev vlaka

NAGAJIVO

s koravdami okoli vratu

si jela buditi pomlad

v moji mali zmešani glavi

KOT

kot kamenje

vsiplje se njihovo

petje

VSE SI

vračaš se

vedno znova

enako

nikdar isti

obračaš se

nenehno - slediš

vetru

isto

kotališ se

počasi drobiš

odhajaš

manjši in manjši

JOJ

sploh ne vem, kako bi te.

kako bi te?

kako bi ti?

kako bi te!

NOR

ne, jaz nisem nor,
sem samo malo zmešan.

no, morda malo nor.

nor nate.

ZIBA

šepet valov. nežno.

veter preko gole kože.

odprtih oči. dlani.

pričakujoč. ladje na obzorju.

ziba, spomin nate, o ribič.

ziba. ziba v morski sen.

veter, opeklih oči.

POLETJE

z rožami premazano poletje

PIKICE

morje ljudi v prehodu - morja

morja sredi morja - mesto

zibajoče umeščeno poplesuje

na mestu, na mesto ljudi

pike nošene v vetru

MERA ZLATA

iz leve na belo

kamor si zazrt

tvoje oko

so tvoja usta

in mera zlata

JASA

lep sončen jesenski dan

na koncu poti je jasa

sredi gozda sva – sama

SKOČIM

skočim , skočiš. vprežem, vprežeš.

lažem, lažeš. ležem, ležeš.

ježeš, ježeš.

vzamem, vzameš. prevaram, prevaraš.

obrnem, obrneš, vzameš ne vrneš,

v grob me zvrneš.

VEŠČE

veščce so veščce vešččenja

###